

ΦΥΣΙΚΗ ΟΜΑΔΑΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΘΕΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

4^ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ (ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2) - ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

- Α1. δ
 Α2. γ
 Α3. β
 Α4. α
 Α5. α-Λ β-Σ γ-Λ δ-Λ ε-Σ

ΘΕΜΑ Β

Β1. Η σωστή επιλογή είναι η β.

Μέγιστη ένταση ήχου σημαίνει αποστάσεις που διαφέρουν μεταξύ τους ακέραιο πολλαπλάσιο του μήκους κύματος, λ .

$$r_2 - r_1 = \kappa \cdot \lambda \Rightarrow 2d_1 = \kappa \cdot \lambda.$$

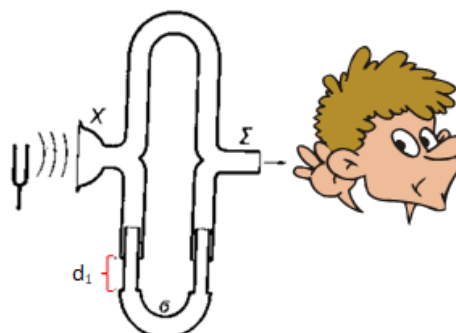
Για την αμέσως επόμενη θέση, ισχύει:

$$r_2' - r_1' = (\kappa + 1)\lambda \Rightarrow 2d_2 = (\kappa + 1) \cdot \lambda$$

Με αφαίρεση κατά μέλη των δύο σχέσεων

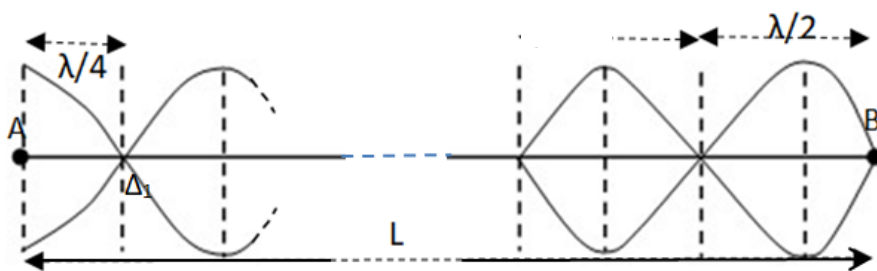
$$\text{παίρνουμε } 2(d_2 - d_1) = \lambda \Rightarrow 2L = \frac{v}{f} \Rightarrow v = 2Lf.$$

Άρα, σωστή είναι η σχέση β.

Β2. Η σωστή επιλογή είναι η β.

Σε ένα στάσιμο κύμα, δύο διαδοχικοί δεσμοί, απέχουν μεταξύ τους $\lambda/2$. Έτσι, αφού το ελεύθερο άκρο είναι κοιλία, για το μήκος της χορδής L ισχύει:

$$L = \frac{\lambda}{4} + \kappa \cdot \frac{\lambda}{2} \Rightarrow L = (2\kappa + 1) \cdot \frac{\lambda}{4}, \text{ όπου } \kappa \text{ ακέραιος}$$

Όμως, $\lambda = \frac{v}{f}$, άρα

$$L = (2\kappa + 1) \cdot \frac{v}{4f} \Rightarrow f = (2\kappa + 1) \cdot \frac{v}{4L}$$

δηλαδή η συχνότητα ταλάντωσης της χορδής πρέπει να είναι περιττό πολλαπλάσιο της θεμελιώδους συχνότητας $f_o = \frac{v}{4L}$.

Άρα, σωστή είναι η επιλογή β.

B3. Η σωστή επιλογή είναι η **β**.

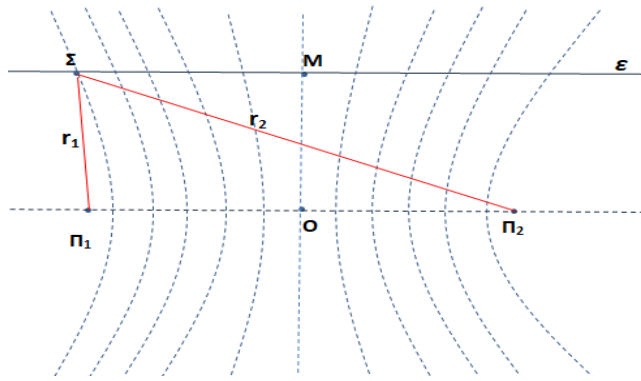
Έστω ότι η μεσοκάθετος του ευθυγράμμου τμήματος $\Pi_1\Pi_2$ τέμνει την ευθεία ϵ στο σημείο M και το σημείο Σ είναι σημείο τομής της υπερβολής ενίσχυσης που διέρχεται πλησιέστερα στην πηγή Π_1 με την ευθεία ϵ .

Αφού για το σημείο Σ έχουμε ενισχυτική συμβολή ισχύει

$$|r_2 - r_1| = \kappa \cdot \lambda, \text{ όπου } \kappa \text{ ο μέγιστος}$$

ακέραιος αριθμός για τον οποίο έχουμε υπερβολή ενίσχυσης. Στην περίπτωση αυτή το πλήθος των σημείων της ενισχυτικής συμβολής που βρίσκονται πάνω στην ευθεία ϵ είναι $2\kappa+1$.

Όμως σε κάθε τρίγωνο, κάθε πλευρά είναι μεγαλύτερη από την διαφορά των άλλων δύο.

$$|r_2 - r_1| < (\Pi_1\Pi_2) \Rightarrow \kappa \cdot \lambda < (\Pi_1\Pi_2) \Rightarrow \kappa < \frac{(\Pi_1\Pi_2)}{\lambda} \Rightarrow$$

$$\kappa < \frac{(\Pi_1\Pi_2)}{v} \cdot f$$

Από την τελευταία σχέση προκύπτει ότι η αύξηση της συχνότητας f , προκαλεί αύξηση του ακέραιου αριθμού κ , άρα και του πλήθους των σημείων που έχουν ενισχυτική συμβολή.

Άρα, σωστή είναι η επιλογή **β**.

B4. Η σωστή επιλογή είναι η **α**.

Τη στιγμή που το σημείο Λ βρίσκεται στη θέση μέγιστης θετικής απομάκρυνσης, έχουμε

$$y_\Lambda = A\eta\mu\varphi_\Lambda = A \Rightarrow \eta\mu\varphi_\Lambda = 1 \Rightarrow \varphi_\Lambda = 2\kappa\pi + \frac{\pi}{2}$$

Η διαφορά φάσης τους είναι $\varphi_K - \varphi_\Lambda = \omega t + \frac{2\pi}{3} - \omega t - \frac{\pi}{2} = \frac{\pi}{6}$, άρα η φάση του K

$$\text{είναι } \varphi_K = \varphi_\Lambda + \frac{\pi}{6} = 2\kappa\pi + \frac{\pi}{2} + \frac{\pi}{6} = 2\kappa\pi + \frac{2\pi}{3}.$$

Η απομάκρυνση του σημείου K είναι

$$y_K = A\eta\mu\left(2\kappa\pi + \frac{2\pi}{3}\right) = +\frac{A\sqrt{3}}{2}, \text{ άρα θετική.}$$

Η ταχύτητά του είναι

$$v_K = \omega A \sigma\upsilon\nu\varphi_K = \omega A \sigma\upsilon\nu\left(2\kappa\pi + \frac{2\pi}{3}\right) = -\frac{\omega A}{2}, \text{ άρα αρνητική.}$$

Άρα, σωστή είναι η επιλογή **α**.

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Η συχνότητα ταλάντωσης κάθε σημείου του μέσου είναι

$$f = \frac{v}{\lambda} = \frac{0,4\text{m/s}}{0,8\text{m}} \Rightarrow f = 0,5\text{Hz} \text{ και το πλάτος ταλάντωσης κυμαίνεται από } 0 \text{ ως } 2A=0,1\text{m.}$$

Έτσι, οι ταχύτητες ταλάντωσης κυμαίνονται από 0 μέχρι

$$v_{\max} = \omega \cdot 2A = 2\pi f \cdot 2A = 2\pi \frac{v}{\lambda} \cdot 2A \Rightarrow v_{\max} = 0,1\pi \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

Γ2. Σημεία διαρκώς ακίνητα σημαίνει διαφορά αποστάσεων περιττό πολλαπλάσιο του $\lambda/2$.

$$r_2 - r_1 = (2\kappa + 1) \cdot \frac{\lambda}{2} \Rightarrow r_2 - r_1 = (2\kappa + 1) \cdot 0,4m, \text{ όπου } \kappa = \text{ακέραιος}$$

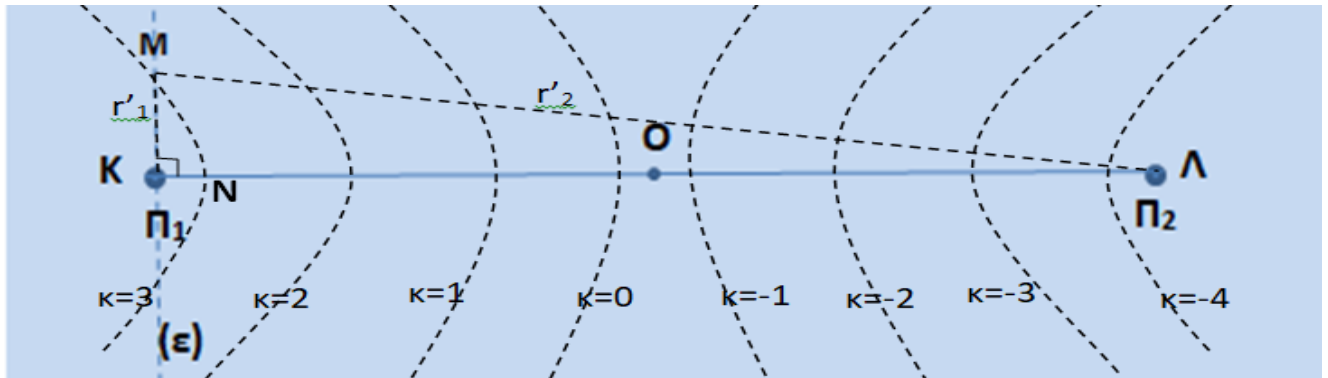
$$|r_2 - r_1| \leq \text{ΚΛ} \Rightarrow |r_2 - r_1| \leq 3m \Rightarrow |(2\kappa + 1) \cdot 0,4| \leq 3 \Rightarrow -3 \leq (2\kappa + 1) \cdot 0,4 \leq 3$$

$$\Rightarrow -7,5 \leq 2\kappa + 1 \leq 7,5 \Rightarrow -4,25 \leq \kappa \leq 3,25 \Rightarrow \kappa = \{-4, -3, -2, -1, 0, 1, 2, 3\}$$

Άρα, σε 8 σημεία πάνω στο ευθύγραμμο τμήμα ΚΛ τα κύματα συμβάλλουν σε αντίθεση φάσης.

Το πλησιέστερο στο Κ σημείο Ν, είναι για $\kappa=3$, αφού $r_2 > r_1$, άρα

$$r_2 - r_1 = (2 \cdot 3 + 1) \cdot 0,4m = 2,8m \Rightarrow 3m - r_1 - r_1 + 2,8m \Rightarrow r_1 = 0,1m$$

Γ3. Το πλησιέστερο στο Κ σημείο Μ της (ε), βρίσκεται στην υπερβολή με $\kappa=3$.

$$r'_2 - r'_1 = (2 \cdot 3 + 1) \cdot 0,4m = 2,8m \Rightarrow r'_2 = r'_1 + 2,8m$$

Εφαρμόζουμε το πυθαγόρειο θεώρημα στο τρίγωνο ΚΜΛ και έχουμε

$$r'_1{}^2 + (3m)^2 = r'_2{}^2 \Rightarrow r'_1{}^2 + 9 = r'_1{}^2 + 5,6 \cdot r'_1 + 7,84 \Rightarrow 5,6 \cdot r'_1 = 9 - 7,84 \Rightarrow r'_1 \approx 0,21m$$

Γ4. Στο σημείο Ο τα κύματα φτάνουν ταυτόχρονα τη χρονική στιγμή

$$t_O = \frac{L/2}{v} = \frac{1,5}{0,4} s = 3,75s$$

Έτσι στο Ο έχουμε ενισχυτική συμβολή με πλάτος $2A$. Τη χρονική στιγμή $t=4s$ το σημείο Ο έχει ταλαντωθεί για χρονικό διάστημα $\Delta t = 4s - 3,75s = 0,25s$.

Άρα, από $t=0$ έως $t_0=3,75s$, $y_{(O)}=0m$

Για $t > 3,75s$

$$y = 2A \cdot \eta\mu\omega(t - 3,75)(SI) \Rightarrow y = 0,1 \cdot \eta\mu\pi(t - 3,75)(SI)$$

Για $t=4s$ η απομάκρυνσή του είναι

$$y = 0,1 \cdot \eta\mu\pi(4 - 3,75)(SI) \Rightarrow y = 0,1 \cdot \eta\mu\frac{\pi}{4} \Rightarrow y = 0,05\sqrt{2}m$$

και η ταχύτητα ταλάντωσής του

$$v_{(O)} = 2A \cdot \omega \cdot \sigma\upsilon\nu\pi(t - 3,75) = 0,1 \cdot \pi \cdot \sigma\upsilon\nu\frac{\pi}{4} m/s \Rightarrow v_{(O)} = \frac{\pi\sqrt{2}}{20} m/s$$

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Η ταχύτητα διάδοσης είναι: $v = \frac{(ΒΓ)}{\Delta t} = 3 \frac{m}{s}$

Δύο διαδοχικές διελεύσεις από τη θέση ισορροπίας αντιστοιχούν σε μισή περίοδο, οπότε $\frac{T}{2} = 1s \Rightarrow T = 2s$ και $f = 0,5Hz$. Το μήκος κύματος είναι

$$\lambda = \frac{v}{f} = \frac{3m/s}{0,5Hz} \Rightarrow \lambda = 6m$$

Δ2. Τα σημεία Β και Γ απέχουν μεταξύ τους 3m που αντιστοιχεί σε μισό μήκος κύματος, οπότε βρίσκονται σε αντίθεση φάσης. Άρα, αφού η μπάλα Β είναι σε κορυφή ($y_B = +0,2m$), η μπάλα Γ είναι σε κοιλάδα ($y_G = -0,2m$).

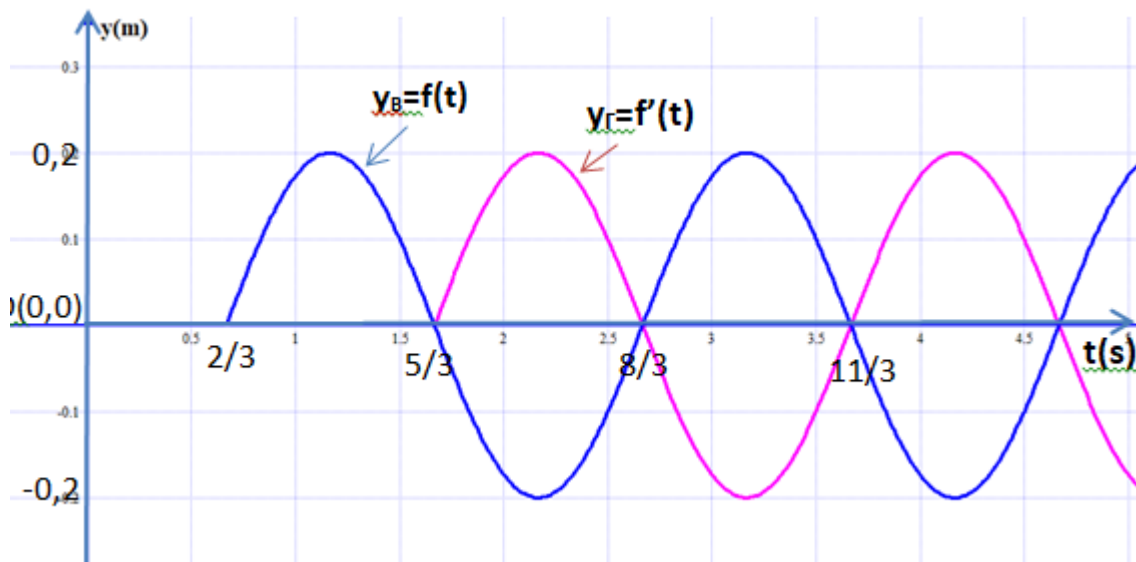
Δ3. Οι εξισώσεις που περιγράφουν την απομάκρυνση κάθε σημείου από τη θέση ισορροπίας θέσης είναι:

$$y_B = A \cdot \eta\mu 2\pi \left(ft - \frac{x_B}{\lambda} \right) = 0,2 \cdot \eta\mu 2\pi \left(\frac{t}{2} - \frac{2}{6} \right) \Rightarrow y_B = 0,2 \cdot \eta\mu \left(\pi t - \frac{2\pi}{3} \right) (SI) \text{ για } t \geq \frac{2}{3} s$$

$$y_G = 0,2 \cdot \eta\mu \left(\pi t - \frac{5\pi}{3} \right) (SI) , \text{ για } t \geq \frac{5}{3} s$$

Το κύμα φτάνει στο σημείο Β τη χρονική στιγμή $t_{oB} = \frac{x_B}{v} = \frac{2m}{3m/s} = \frac{2}{3} s$, ενώ στο σημείο Γ

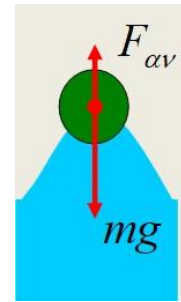
φτάνει τη χρονική στιγμή $t_{oG} = \frac{x_G}{v} = \frac{5m}{3m/s} = \frac{5}{3} s$

Δ4. Η δύναμη επαναφοράς κάθε μπάλας είναι ίση με $\sum F = -m\omega^2 y$

και δημιουργείται από τη δύναμη που δέχεται από το νερό, F_v , και το βάρος της. $\sum F = F_v - mg$, οπότε

$$-m\omega^2 y = F_v - mg \Rightarrow F_v = mg - m\omega^2 y$$

Από την τελευταία σχέση προκύπτει ότι το μέτρο της δύναμης από το νερό μεγιστοποιείται όταν $y = -A$, δηλαδή σε κοιλάδα και ελαχιστοποιείται όταν $y = +A$, δηλαδή σε όρος.

$$F_{v(\max)} = mg - m\omega^2 (-A) = m(g + 4\pi^2 f^2 A) \Rightarrow F_{v(\max)} = 0,12kg(10 + 4 \cdot 10 \cdot \frac{1}{4} \cdot \frac{2}{10}) \frac{m}{s^2} \Rightarrow F_{v(\max)} = 1,44N$$

$$F_{v(\min)} = mg - m\omega^2 A = m(g - 4\pi^2 f^2 A) = 0,12kg(10 - 4 \cdot 10 \cdot \frac{1}{4} \cdot \frac{2}{10}) \frac{m}{s^2} \Rightarrow F_{v(\min)} = 0,96N$$

Η εκπόνηση του διαγωνίσματος έγινε με τη βοήθεια Εθελοντών Εκπαιδευτικών.

Τα θέματα επιμελήθηκαν οι Ιωάννης Κυριακόπουλος και Πρόδρομος Κορκίζογλου, φυσικοί.

Ο επιστημονικός έλεγχος πραγματοποιήθηκε από τον Αντώνιο Παλόγο, φυσικό